

ประวัติและหลักคำสอนของศาสนาพุทธ และศาสนาเชนและคำสอนของศาสนาเชน ที่มาปรากฏในคัมภีร์พุทธศาสนาฝ่ายเดราหา ตลอดจนถึงการที่พุทธศาสนาได้โถ้แยก คำสอน ของศาสนาเชน และมีการบันทึกเรื่องราวของศาสนาเชนไว้ตามที่กล่าวมาแล้วในบทที่ ๖, ๗, ๘ และ ๙ นั้น ได้แสดงให้เห็นความเกี่ยวพัน ความคล้ายคลึงและความแตกต่าง ระหว่างสองศาสนานี้พอที่ผู้ศึกษาจะมองเห็นได้อย่างชัดเจน

ส่วนเรื่องคำสอนของศาสนาเชนที่มีปรากฏในคัมภีร์พุทธศาสนาฝ่ายเดราหานั้น มีข้อสันนิษฐานที่พอสรุปได้ดังนี้

๑. ศาสนาเชนและพุทธศาสนาเกิดขึ้นในสมัยใกล้เคียงกัน มีแนวทางสำคัญคือ ประชาชนในแถบเดียวกัน มีทางเป็นไปได้ที่ทั้งสองศาสนาจะแข่งขันกันเปยแพร่ จึงทำให้มีการกล่าวถึงกันในแบบต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์ในการเผยแพร่

๒. การกล่าวถึงศาสนาเชนของพุทธศาสนาฝ่ายเดราหา แสดงให้เห็นว่าศาสนาเชน มีอิทธิพลต่อความเชื่อและความนับถือของประชาชนในสมัยนั้นไม่น้อยกว่าพุทธศาสนา เท่าไรนัก

๓. การโถ้เตียงกันในเรื่องคำสอน โดยที่มุ่งการแพ้ชนะ อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้พุทธศาสนาฝ่ายเดราหานั้นทิ้งคำสอนของศาสนาเชนไว้เพื่อเป็นการเปรียบเทียบ การกระทำเรื่องนี้นับเป็นการเปยแพร่ศาสนาโดยวิธีหนึ่ง

สำหรับปัญหาเรื่องที่ว่า หลักคำสอนของศาสนาเชนที่บันทึกไว้ในคัมภีร์พุทธศาสนาฝ่ายเดราหานั้นเป็นคำสอนที่แท้จริงหรือไม่ มีทางที่จะเปรียบเทียบกับหลักคำสอนของศาสนาเชน โดยตรงตามที่กล่าวไว้แล้วในบทที่ ๖ ของวิทยานิพนธ์นี้

การที่พุทธศาสนาโถ้แยกหลักคำสอนของศาสนาเชนในทุกเรื่องที่บันทึกไว้ในคัมภีร์พุทธศาสนาฝ่ายเดราหานั้น เป็นเพราะเหตุอีกอย่างหนึ่ง

๔. นุ孰ศาสนาไม่ยอมรับว่าศาสนาเชนเป็นศาสนาที่ดี ถึงแม้ว่าศาสนาเชนจะแพร่หลายมากในสมัยนั้น การวัดว่าศาสนาเชนเป็นศาสนาที่ไม่ดีนั้น พุทธศาสนาจะห้ามโดยการเปรียบเทียบในหลักคำสอน และสภาพการเป็นอยู่ทั่ว ๆ ไป ของศาสนาเชน

การที่พระพุทธเจ้าทรงสรุปลักษณะของนิกรณ์ ๑๐ ประการตามที่กล่าวมาแล้วในบทที่ ๘ แสดงให้เห็นว่าพุทธศาสนาของกาสนาเช่นในฐานะที่เป็นศาสนาก็ต้องกว่า และการที่พุทธศาสนาบันทึกการกลับใจมันถือพุทธศาสนาของสาวกคนสำคัญ ๆ ของนิกรณ์ นภูมุกร แสดงว่าพุทธศาสนาไม่หลักคำสอนที่กว่าศาสนาเช่น

๒. หลักคำสอนของศาสนาเชยมีเหตุผลที่จะยกมาอธิบายไก่น้อย ข้อนี้หมายถึงว่าทุกครั้งที่พระพุทธเจ้าตรัสdam เหตุผลในการปฏิบัติหนึ่งของนักบวช เช่น พวgn กบวชเหล่านั้นไม่สามารถที่จะอธิบายให้คิดเห็นได้ จะเห็นได้ว่าทุกครั้งที่มีการトイແยงจากพุทธศาสนา พวgn กบวชหรือสาวกคนสำคัญ ๆ ของนิกรณ์ นภูมุกร จะยอมจำนำก่อเหตุผลที่พระพุทธเจ้าหรือพระสาวกนำมาโต

๓. ในขณะที่พระพุทธเจ้ายังกำรงพระชูญมอยู่นั้น นอกจากจะมีพุทธศาสนาแล้ว ศาสนาอื่น ๆ ในอินเดียมีมากและทางก็แพร่หลาย แต่ทางพุทธศาสนาไม่ยอมรับว่าศาสนาอื่นใดจากพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่ดี

ในการที่พุทธศาสนาบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับศาสนาเช่นไว้ในคัมภีรนั้นก็ใช่เพื่อจะยกย่อง แต่เหตุที่จะเป็นหัวอย่างที่ไม่ดีแก่พุทธศาสนา ก็ และเป็นเครื่องเตือนใจไม่ให้พุทธศาสนาในกราทำสิ่งที่จะนำพุทธศาสนาไปสู่ความเสื่อมเสีย

ไม่ว่าจะเป็นคำสอน การトイແยงคำสอน และขอความที่เกี่ยวกับศาสนาเช่นซึ่งทางพุทธศาสนาฝ่ายเถรวาทบันทึกไว้นั้น ไม่ได้เป็นขอความที่พุทธศาสนาบันทึกไว้ด้วยความเลื่อมใสหรือการยอมรับ แต่เป็นขอความที่ถูกบันทึกไว้เพื่อところการที่จะトイແยงหรือหักล้างมากกว่า

พุทธศาสนา